

232. O hør, hvor Lærken synger kaad.

237

(Af: „Cymbeline“)

Allegro ma non troppo.

H. Rung.

mp

1. O hør, hvor Lærken syn - ger kaad i Him - lens ly - se Sal, og

Phøbus van - der nu sit Stod i Blom - ster - dug - gen sval; og

Morgen - fru - en at - ter slaar de gyldne Øj - ne op. Med alt, hvad skønt til

Liv opstaar, du Lil - je - vand! stat op! Du Lil - je - vand! stat

op! stat op! Du Lil - je - vand! stat op! stat op! stat op!

2. Dig frister Morpheus til en Blund
Endnu, men lad ham fly;
Menš han er hos dig, flyr en Stund,
Som ej du ser paa ny;
Og Livet er saa skønt som kort, -
Til Livet da vaagn op!
Sov ej saa kostbar Morgen bort,
Du fagre Barn, stat op!

3. Og kan ej Himlen, høj og klar,
Bevæge dig dertil,
O vaagn da naadigst og besvar
En Elskers Sang og Spil.
Om dig kun har i Nat han drømt
Og er for dig staaet op.
Han beder dig af Hjertet ømt:
Skøn Imogen! Stat op!

William Shakespeare.
Ved Jul. Martensen.